

Publicerad 2006-01-13 23:42 av glasfilosof

Det var under naglarna tystnad låg som sorgesvart

Jag tänkte nog

att jag kunde sjunga slut på tystnaden

bakom trött hud

och

det är väl därför

jag skriker så mycket

ibland sjunger jag också

ibland fyller jag hela världen av sång

och då låtsas

jag att jag kan sjunga

vackert

jag leker luftprinsessa

i isförklädnad

och kysser istappar

med bara fingertoppar

och dansar ensam

under månen

när ingen annan ser

Men tystnaden tar aldrig slut

hur många gånger jag än ropar åt er att komma

eller kanske försvinna, jag vet inte än

och jag försvinner in i mig själv

under huden

eller kanske upp i himlen

och när jag gör det

så får du vattna mina blommor,

jag glömmer ju alltid det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren glasfilosof med Poeter.se id #6231 innehar upphovsrätten